

geen kwantitatieve analyse verschaft om aan te tonen dat sprake is van een voordeel en, bij gebreke van overtuigend bewijs dat de betrokken maatregel tot een voordeel leidt, kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

3. De Commissie heeft het referentiestelsel voor de beoordeling van de gevolgen van de CFC-regels onjuist bepaald en de CFC-regels ten onrechte aangemerkt als een regeling die losstaat van het algemene stelsel van vennootschapsbelasting van het Verenigd Koninkrijk. De Commissie heeft het doel van de CFC-regels onjuist opgevat en heeft verzuimd de discretionaire bevoegdheid van het Verenigd Koninkrijk in aanmerking te nemen.
4. De Commissie heeft blijk gegeven van kennelijke fouten bij haar staatssteunanalyse, en heeft bij het onderzoek naar de vergelijkbaarheid de verkeerde tests uitgevoerd. De Commissie heeft niet erkend dat het risico voor de heffingsgrondslag in het Verenigd Koninkrijk verschilt naargelang er leningen worden verstrekt aan een in het Verenigd Koninkrijk belastbare groepsentiteit dan wel aan een niet in het Verenigd Koninkrijk belastbare groepsentiteit, en is op irrationele wijze tot de slotsom gekomen dat het verstrekken van leningen binnen een groep vergelijkbaar is met het verstrekken van leningen aan derden.
5. Zelfs ervan uitgaande dat de betrokken CFC-maatregelen prima facie steun vormen in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, is in het bestreden besluit ten onrechte geconcludeerd dat er geen rechtvaardiging was op grond waarvan de betrokken maatregel in overeenstemming was met de staatssteunregels van de EU. Voorts is het bestreden besluit irrationeel en inconsistent. De Commissie heeft namelijk terecht aanvaard dat hoofdstuk 9 van deel 9A van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 gerechtvaardigd is in gevallen waarin een CFC-heffing uitsluitend van toepassing zou zijn aan de hand van het nuls-cenario van hoofdstuk 5 van voornoemd deel 9A op basis van de test voor „met het Verenigd Koninkrijk verbonden kapitaal”, op grond dat die test onevenredig moeilijk uit te voeren zou zijn in de praktijk, maar meent tegelijkertijd, zonder toereikende motivering, dat voornoemd hoofdstuk 9 nooit gerechtvaardigd is in gevallen waarin op grond van de sleutelfuncties-test een CFC-heffing van toepassing is uit hoofde van voornoemd hoofdstuk 5. De sleutelfuncties-test is namelijk buitensporig moeilijk uit te voeren in de praktijk, waardoor de Commissie had moeten oordelen dat hoofdstuk 9 ook in de context van die test gerechtvaardigd is, en dus had moeten concluderen dat er geen sprake was van staatssteun.
6. Ingeval het bestreden besluit wordt gehandhaafd, zou tenuitvoerlegging ervan middels terugvordering van de vermeende staatssteun bij verzoeksters schending vormen van fundamentele beginselen van het Unierecht, waaronder de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverlening, waarbij moet worden opgemerkt dat de betrokken CFC's zich in andere lidstaten bevinden.
7. De in het bestreden besluit gelaste terugvordering is ongegrond en strijdig met grondbeginselen van de Unie.
8. De Commissie heeft wezenlijke elementen van het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd, zoals de conclusie dat de CFC-heffing uit hoofde van hoofdstuk 5 van deel 9A van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 zonder moeite of onevenredige lasten zou kunnen worden toegepast aan de hand van de sleutelfuncties-test.
9. Het bestreden besluit is ook in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur, op grond waarvan de Commissie moet zorgen voor transparantie en voorspelbaarheid in haar bestuurlijke procedures en haar besluiten binnen een redelijke termijn moet nemen. Het is niet redelijk dat het de Commissie meer dan vier jaar heeft gekost om te besluiten het onderzoek in het onderhavige geval te openen, en dat de Commissie meer dan zes jaar na invoering van de litigieuze maatregel een besluit heeft vastgesteld.

---

### Beroep ingesteld op 11 november 2019 – BAE Systems/Commissie

(Zaak T-773/19)

(2020/C 45/47)

Procestaal: Engels

### Partijen

*Verzoekende partij:* BAE Systems plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: N. Gràcia Malfeito, advocaat, W. Leslie, Solicitor, en I. Lunneryd, advocaat)

*Verwerende partij:* Europese Commissie

## Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2019) 2526 final van de Commissie van 2 april 2019 betreffende steunmaatregel SA.44896 van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot een Controlled Foreign Company (gecontroleerde buitenlandse vennootschap; hierna: „CFC”) vrijstelling inzake groepsfinanciering nietig verklaren;
- in elk geval de Commissie verwijzen in de kosten van verzoekster van deze procedure.

## Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout door tot de slotsom te komen dat het relevante referentiestelsel wordt gevormd door de CFC-regels in plaats van het stelsel van vennootschapsbelasting van het Verenigd Koninkrijk. In het bijzonder is bij de conclusie van de Commissie dat het referentiestelsel wordt gevormd door de CFC-regels, de rechtspraak van de Unierechter verkeerd toegepast. De Commissie had tot de slotsom moeten komen dat het gepaste referentiestelsel wordt gevormd door het stelsel van vennootschapsbelasting van het Verenigd Koninkrijk, waarvan de CFC-regels een intrinsiek en onlosmakelijk onderdeel zijn.
2. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout ten aanzien van de doelstellingen van het referentiestelsel.
3. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout, en heeft verzuimd een motivering te geven, in verband met haar conclusie dat de vrijstelling inzake groepsfinanciering neerkomt op een selectieve afwijking van het referentiestelsel en, in het bijzonder, dat ondernemingen die andere soorten passieve financiële winsten behalen, zich in een vergelijkbare feitelijke en juridische situatie bevinden als ondernemingen die passieve financiële winsten behalen uit in aanmerking komende leningen. De Commissie is dan ook ten onrechte tot de slotsom gekomen dat passieve financiële winsten uit „upstream loans” (leningen aan partijen die een band met het Verenigd Koninkrijk hebben) en „money boxes” (leningen aan derden) niet tot een aanzienlijk en wezenlijk hoger risico op kunstmatige verlegging leiden dan in aanmerking komende leningen. Verder heeft de Commissie zich ten onrechte gericht op de regelgevingstechniek – in plaats van de gevolgen – van de vrijstelling inzake groepsfinanciering.
4. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout, en heeft verzuimd een motivering te geven, in verband met haar conclusie dat de vrijstelling inzake groepsfinanciering niet wordt gerechtvaardigd door de aard en de algemene opzet van de belastingregels inzake de sleutelfuncties-test. In het bijzonder heeft de Commissie een fout begaan door tot de slotsom te komen dat de vrijstelling inzake groepsfinanciering niet wordt gerechtvaardigd door de administratieve last van het toepassen van de sleutelfuncties-test, noch door de noodzaak om de in het VWEU neergelegde vrijheden te eerbiedigen.
5. De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout ten aanzien van het door artikel 107 VWEU vereiste bestaan van een voordeel. De beoordeling van de Commissie berust op niet-onderbouwde beweringen en zij heeft niet daadwerkelijk aangetoond dat er sprake is van een voordeel, maar enkel gesteld dat dit in bepaalde omstandigheden het geval zou kunnen zijn.

---

## Beroep ingesteld op 12 november 2019 – FA Sub 3 Ltd/Commissie

(Zaak T-774/19)

(2020/C 45/48)

Procestaal: Engels

## Partijen

Verzoekende partij: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Britse Maagdeneilanden) (vertegenwoordigers: M. Whitehouse en P. Halford, Solicitors)

Verwerende partij: Europese Commissie